

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 35Pc/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125211963
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Širilová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:3125211963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Širilovou v právnej veci povinného platiť výživné A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana SR, trvale bytom D. E. XXXX/XX, F. - G. a oprávnenej na výživné A. C., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianky SR, trvale bytom H. XXXX/X, F., o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e s a vyživovacia povinnosť povinného platiť výživné A. B. C., nar. XX.XX.XXXX k oprávnenej na výživné A. C., I. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/55/2018-391 zo dňa 23.10.2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/55/2018-405 zo dňa 03.12.2019 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/7/2020-422 zo dňa 04.03.2020, a to ku dňu 30.09.2025.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Povinný platiť výživné sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.10.2025 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k plnoletej dcére naposledy určenú rozsudkom vo výške 140,- eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho dcéra v máji 2025 ukončila štúdium maturitnou skúškou na súkromnej strednej škole v F.. Momentálne pracuje na polovičný úväzok.

2. Dcéra povinného platiť výživné sa k návrhu vyjadrila písomným podaním zo dňa 30.10.2025 tak, že s návrhom v celom rozsahu súhlasí. Doplnila, že v máji 2025 zmaturovala, momentálne pracuje na polovičný úväzok v spoločnosti A. E. v F. a zároveň externe študuje na J. K. L. M. – odbor psychológia.

3. Dňa 13.11.2025 oprávnená na výživné doručila súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní, a to z dôvodu plnenia školských povinností. Zároveň súdu predložila kópiu občianskeho preukazu, potvrdenie o štúdiu zo dňa 13.11.2025, pracovnú zmluvu zo dňa 01.10.2024, vysvedčenie o maturitnej skúške vrátane dodatku.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 05.12.2025, ktoré uskutočnil v neprítomnosti oprávnenej na výživné. Povinný platiť výživné uviedol, že na podanom návrhu zotrváva a výživné žiada zrušiť ku dňu 30.09.2025. S oprávnenou komunikuje, po skončení strednej školy sa dohodli a prispieval jej počas letných prázdnin, výživné zaplatil aj v mesiaci september 2025. Spoločne sa dohodli, že od podania návrhu, t. j. od októbra 2025, jej už výživné neposiela.

5. Súd vykonal ďalej dokazovanie výsluchom povinného platiť výživné, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise, z pripojeného spisu oboznámil rozsudok

Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/55/2018-391 zo dňa 23.10.2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/55/2018-405 zo dňa 03.12.2019 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/7/2020-422 zo dňa 04.03.2020 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Z vyššie uvedeného rozsudku, právoplatného dňa 17.03.2020, súd zistil, že týmto rozsudkom bola povinnému ako otcovi zvýšená vyživovacia povinnosť k vtedy ešte maloletej dcére zo sumy 110,- eur na sumu 140,- eur mesačne. Ide o poslednú súdnu úpravu výživného otca k dcére. Z dokladov predložených oprávnenou mal súd za nesporné, že oprávnená dňa 11.06.2025 zmaturovala na Súkromnej strednej odbornej škole v F.. Ďalej mal súd za preukázané, že oprávnená je už od 01.10.2024 zamestnaná, pričom u zamestnávateľa dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške cca 640,- eur mesačne. Z potvrdenia o štúdiu vyplýva, že oprávnená je v školskom roku 2025/2026 študentkou 1. ročníka externej formy štúdia na študijnom programe J. D. J. L. B. L. M.. Oprávnená v písomnom vyjadrení so zrušením vyživovacej povinnosti súhlasila.

7. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

9. V zmysle vyššie citovaného § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu teda nepretrváva už po čase, kedy je dieťa schopné samo sa živiť. Zánik vyživovacej povinnosti tak nie je viazaný na reálne získanie zdroja príjmu, či už vo forme zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ale na potencialitu dosahovania príjmu, t. j. keď dieťa nadobudne také schopnosti, že je schopné si zabezpečiť výživu samostatne vlastnou prácou. Posúdenie zániku vyživovacej povinnosti závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, majetkové pomery a pod.

10. V zásade možno konštatovať, že ukončenie prípravy na budúce povolanie, za plnoletosti dieťaťa, keď má toto dieťa plnú pracovnú spôsobilosť, za normálneho zdravotného stavu dieťaťa, bez existencie mimoriadnych okolností, ktoré by znamenali reálnu nemožnosť vstúpiť do pracovného procesu, možno považovať za nadobudnutie schopnosti živiť sa. Pri ukončení prípravy na budúce povolanie, za plnej pracovnej spôsobilosti dieťaťa súdna prax iba výnimočne pripúšťa, že vyživovacia povinnosť nezanikla, spravidla vtedy, keď sú tu iné mimoriadne okolnosti na strane dieťaťa, ako napr. výrazne zhoršený zdravotný stav, nepriaznivá situácia na trhu práce, za súčasného aktívneho prístupu dieťaťa k hľadaniu si vhodného zamestnania. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že účelom vyživovacej povinnosti je preklenúť obdobie, počas ktorého dieťa objektívne nie je schopné zabezpečiť si svoje životné potreby vlastnou činnosťou; po nadobudnutí tejto schopnosti už ďalšie trvanie povinnosti nemá opodstatnenie. V konaní nemal súd za sporné, že oprávnená je schopná si svojou vlastnou prácou zabezpečiť sama svoju obživu, v čom jej nebránia žiadne výnimočné okolnosti, ako je zhoršený zdravotný stav a pod. Podstatné je pre posúdenie trvania vyživovacej povinnosti len to, či je objektívne schopná sama sa živiť a uspokojovať svoje potreby. Je prirodzeným predpokladom, že po úspešnom ukončení prípravy na povolanie dieťa vstupuje do samostatného života, pričom právny poriadok neukladá rodičom povinnosť podporovať plnoleté deti v neobmedzenom časovom horizonte. Táto podmienka u dcéry navrhovateľa je naplnená v celom rozsahu, nakoľko ukončila prípravu na budúce povolanie, aktuálne síce pokračuje v ďalšom štúdiu, avšak okrem toho je zamestnaná a dosahuje príjem vo výške cca 640,- eur mesačne.

11. Oprávnená s návrhom súhlasila v celom rozsahu, čím tiež potvrdila, že nie je viac výživou odkázaná na prispievanie od otca. V danom prípade tak možno uzavrieť, že životné pomery oprávnenej už nevytvárajú závislosť od príspevkov povinného, a preto nie je dôvod, aby vyživovacia povinnosť naďalej pretrvávala. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení tak súd dospel k záveru, že sú splnené predpoklady na zrušenie vyživovacej povinnosti povinného k oprávnenej. Na základe uvedených skutočností súd

rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti a konštatujúc splnenie podmienok pre zrušenie vyživovacej povinnosti návrhu v celom rozsahu vyhovel.

12. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimo sporového poriadku (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Vzhľadom na to, že v konaniach, na ktoré sa aplikuje Civilný mimosporový poriadok, v zásade žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 55 CMP, keďže súd v konaní nevzhladol také okolnosti, pre ktoré by priznanie náhrady trov konania bolo spravodlivé, súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.